

РЕШЕНИЕ

№ 359

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Димитър Фикийн
Светла Букова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
в присъствието на прокурора Ирена Димитрова Ганчева (СПП-София)
като разглежда докладваното от Светла Букова Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20211000600925 по описа за 2021 година

Производството е по реда на гл. XXI НПК.

С присъда от 29.06.2021 г. по нохд № 94/21 г. на Окръжен съд – Монтана К. С. К. е признат за виновен за това, че на 12.08.2018 г. около 08.40 ч. в района на с. Княжева махала, обл. Монтана, при управление на МПС – „Форд Фиеста“ с рег. № ***** по път 1060 нарушил чл.51, ал.3, чл.52, т.2 и чл.53, ал.1 ЗДвП, като не спрял на звуково и светлинно обозначен жп прелез на километър 99+151 на железопътна линия гр. Брусарци – с. Дъбова махала - гр. Видин и не пропуснал движещия се по линията пътнически влак № 70101, при което по непредпазливост причинил смъртта на С. С. К., поради което и на основание чл.343, ал.1, б. „в, вр. чл.342, ал.1, пр.3 ,вр. чл.54 и чл.58а, ал.1 НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години, като е признат за невинен и оправдан по обвинението да е нарушил и чл.6, т.1 от ЗДвП. На основание чл.66, ал.1 НК е отложено изтърпяването на наказанието за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.343г НК К.К. е лишен от правото да управлява МПС за срок от две години.

Срещу постановената присъда е постъпила жалба от защитника на подсъдимия, в която се възразява срещу наложеното наказание, за което се твърди, че е прекомерно тежко. При определянето му съдът не е взел предвид всички смекчаващи

отговорността обстоятелства, както и че предходните нарушения на правилата за движение от страна на подсъдимия не са тежки и са със значителна давност при дългогодишния му стаж като водач на МПС. Освен това следвало да се отчете изразеното съжаление за стореното и обстоятелството, че К. сам отглежда и възпитава децата си. Поради това е направено искане за изменение на присъдата чрез намаляване срока на наложените наказания.

В съдебно заседание пред САС подсъдимият и защитникът му поддържат доводите в жалбата и допълнението към нея, като молят за уважаването ѝ. Акцентираща се на огромната загуба за него и близките му, на действително изразеното дълбоко разкаяние за деянието, както и на стоварилите се единствено върху него финансови тежести, свързани с издръжката на двете му деца. Намаляването на срока на всяко от наложените наказания би способствало за трудовата му дейност, каквато упражнява на две места, включително и през нощта.

Представителят на Софийска апелативна прокуратура счита, че постановената присъда е правилна, като по отношение на справедливо определеното наказание обосновано са отчетени тежестта на престъплението и личността на подсъдимия.

Въззивният съд, като обсъди събраните в хода на наказателното производство доказателства, прецени изложените в жалбата от защитника на подсъдимия, както и изложените от останалите страни в съдебното заседание, и сам служебно провери изцяло извършените процесуални действия и правилността на присъдата, намира за установено следното:

Фактическата обстановка по делото е изяснена от първоинстанционния съд чрез провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл.372, ал.4, вр. чл.371, т.2 НПК, тъй като подсъдимият е заявил, че изцяло признава фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и съдът е обявил, че ще ползва направеното самопризнание, без да събира доказателства за същите факти. По този ред и въз основа на събраните в хода на досъдебното производство доказателства са установени по безспорен начин всички обстоятелства, значими за правилното решаване на делото, фактите относно това извършено ли е инкриминираното деяние, механизмът на осъществяването и конкретните обстоятелства, при които това е станало.

Фактическите констатации на първоинстанционния съд са направени въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства – признанието на подсъдимия К., показанията на свидетелите И. И., М., Н., Ст. И., В., Д. /дадени в досъдебното производство, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.373, ал.3 НПК/, експертни заключения по автотехническа, железопътно-техническа и съдебномедицински експертизи /основна и допълнителна/ и писмените доказателства: протоколи за оглед на местопроизшествие с албуми и скица към тях, протокол за

доброволно предаване на скоростомерна лента от записващо устройство от локомотив № 45147 от влак № 70 101, извлечения от бордови дневник и от книга за състояние на съоръжения, констативен протокол, протокол за оглед на труп, писмо –справка от „БДЖ- пътнически превози“ ЕООД с приложения към нея, протокол за доброволно предаване, писмо от Агенция „Пътна инфраструктура“ – ОПУ – Монтана от 05.03.21 г. с приложена схема на движение по ремонтирани участъци та път III-112 Дъбова махала- Монтана, удостоверение за наследници на С. К. и справки за съдимост и за нарушения по ЗДвП на подсъдимия.

В рамките на въззивното производство не са събрани нови доказателства.

Въз основа на доказателствата, приети от първата инстанция като взаимно непротиворечиви и подкрепящи признанието на подсъдимия, се установява следната, значима по делото фактология:

Подсъдимият К. С. К. е роден на ***** г. в гр.Дупница, живее в гр. София, българин, с българско гражданство, със средно образование, работещ, не е осъждан, с ЕГН *****. Същият е правоспособен водач на МПС с издадено свидетелство за управление, категории С, В, D, АМ, ТКТ.

На 12.08.2018 г. подс. К. управлявал л.а. „Форд Фиеста“ с рег. № ***** в посока от гр. Брусарци за с. Тополовец, обл. Монтана, като в автомобила на предна седалка се возела съпругата му С. К.. Участъци от пътя III-112 Дъбова махала- Монтана били в ремонт, включително и в частта гр. Брусарци – с. Крива бара – с. Княжева махала, която предстояла за преминаване и била затворена за движение, като имало създадена временна организация на движението, сигнализирана със знак В-2, поставен на табела Т.17 и знак Ж-3, монтирани при навлизане в с. Крива бара на отклонението към с. Княжева махала.Забраната за движение била в двете посоки, а обходният маршрут минавал през населените места гр. Брусарци – с. Крива бара- с. Дондуково – с. Динково – с. Тополовец. Въпреки това подсъдимият навлязъл в забранения участък в посока през с. Крива бара- с. Княжева махала – с. Дъбова махала. По път 1060 през с. Княжева махала предстояло преминаване през жп прелез без поставени бариери, но сигнализиран с пътни знаци и с монтирана пред него изправна светофарна уредба със звукова и светлинна сигнализация. Към 8.40 ч. автомобилът приближил прелеза, а светофарната уредба била включена с предупреждение за преминаващ по ресите влак. Това бил пътническият влак от гр. Видин за гр. Бойчиновци, движещ се по направление с. Дреновец- гр. Брусарци, управляван от машиниста свид. П. И. и помощник машинист свид. С. М.. Въпреки звуковата и светлинна сигнализация подсъдимият не намалил скоростта на автомобила и не спрял пред жп прелеза, а навлязъл в него. Последвал удар с идващия локомотив, при който автомобилът бил деформиран, като се разполовил, а водачът и съпругата му били отхвърлени на няколко метра от мястото на удара в близост до жп линията.

Влаковата композиция спряла на около 300 м. от мястото на удара. В резултат на произшествието водачът К. получил травми, от които се възстановил след болнично лечение, но съпругата му С. К. починала на място. Съдебно медицинското експертно изследване установява като причина за смъртта ѝ травматичен шок, развил се на базата на получената тежка множествена травма със счупване костите на гръбначния стълб и на гръдния кош с разкъсване на продълговатия и гръбначния мозък, на десния бял дроб с кръвоизлив в дясната гръдна кухина.

За произшествието било сигнализирано на спешен тел.112, като на мястото пристигнали полицейски и противопожарни служители и екип на спешна помощ, като е извършен и оглед.

Произшествието е настъпило в светлата част от деня при добра видимост на жп прелеза на км 99+151, като на мястото същият е прав, хоризонтален. Техническото изследване влаковата композиция № 70 101 е установило, че се състои от локомотив с два вагона и тежи 94 тона. Същата е била с изправни спирачна и сигнална системи, като такива били и целият железопътен състав, оборудването на процесния прелез, железният път и съоръжения, контактна мрежа, съобщителна техника и радиовръзки. За влаковата композиция ограничението в скоростта в процесния участък е било 80 км/ч, като непосредствено преди произшествието тя се движела със 68 км/ч, а е навлязла в прелеза със 62 км/ч. Спирачният път при тази скорост е посочен от експертите на разстояние от 328 м. Машинистът е възприел възникналата опасност за движението на разстояние от около 78.46 м. преди мястото на удара и е предприел аварийно спиране, но автомобилът е попаднал в опасната му зона, поради което за първия ударът е бил непредотвратим.

Въззивният съд споделя изцяло фактическите констатации на първата инстанция, които всъщност са възприети от обстоятелствената част на обвинителния акт.

За фактическите си изводи първоинстанционният съд е направил преценка на доказателствените средства по делото, като е възприел установените чрез тях факти, относими към предмета на доказване. Правилно е счетено, че събраните доказателства са безпротиворечиви, очертават изложената фактическа обстановка и кореспондират изцяло с направеното от подсъдимия самопризнание. Очевидците на инцидента – свид. С. М. и П. И. сочат възприетите от тях обстоятелства, свързани с движението на управлявания от подсъдимия автомобил, който при приближаване на жп прелеза не намалил скоростта и не спрял, а продължил движението си, въпреки сигнализацията за преминаващия влак и двукратно подадения му звуков сигнал от машиниста. Несъмнено е установено и състоянието на пътя, затворения за ремонт процесен участък, функциониращата в този момент светофарна уредба на железопътния прелез, сигнализираща преминаването на влаковата композиция, както и разположението на превозните средства след сблъсъка. Механизмът на произшествието с точното място на

същото, скоростта на влака и настъпилите съставомерни последици са експертно проверени и изяснени, като обосновано съдът е възприел за компетентно дадени и в съответствие със специалните познания на вещите лица изводите на изготвените съдебномедицинска експертиза, както и на железопътно техническата и автотехническата такива /последната само в частта ѝ, касаеща техническите въпроси без цитираните в обвинителния акт правни изводи/. Въз основа на посочени писмени доказателства са изяснени във възможно най- пълна степен и останалите обстоятелства по делото.

След извършения собствен анализ на събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав също счете, че въз основа на тях се установява несъмнено значимата за предмета на делото фактология, призната от подсъдимия. Поради това и напълно сподели изводите на първоинстанционния съд, че събраният доказателствен материал установява по пълен и непротиворечив начин възприетата по делото фактическа обстановка, като причината за настъпването на съприкосновение между двете превозни средства са били единствено действията на подсъдимия, който е навлязъл в жп прелеза към момента на преминаване на влакова композиция без да се съобрази с наличната и работеща на мястото светофарна уредба със звукова и светлинна сигнализация. Въз основа на писмените доказателства и изводите на вещите лица са изяснени характеристиките на пътя, както и това, че участъкът е бил ясно и лесно за възприемане обозначен със съответните пътни знаци за затваряне с обходен маршрут, който не е бил съобразен от водача К.. Същественото за предмета на делото е и обстоятелството, че процесният жп прелез не е имал бариери, но преминаването му е било регулирано с работеща автоматична прелезна сигнализация – светлинна и звукова, също неспазена от подсъдимия. Относно движението на влака пък е несъмнено изяснено управлението с разрешена скорост и че от момента на възникване на опасността, съвпадащ с възприетото движение на автомобила, не е имало обективна възможност с аварийно спиране да се предотврати сблъсък с оглед по-голямата опасна зона от отстоянието му до мястото на удара. Именно поради това следва изводът, че в конкретната пътна ситуация настъпването на произшествието е можело да се предотврати единствено чрез действията на подсъдимия, който независимо от управлението на автомобила по забранен за движение участък, не е следвало да предприема и преминаване през жп прелеза, без да спази задължението да спре и да се съобрази със светлинната и звукова сигнализация, забраняваща в този момент неговото движение, както и без да се убеди /независимо от сигнализацията/ в безопасното преминаване при приближаващото релсово превозно средство, каквито са предписанията съответно на чл.51, ал.3, чл.52, т.2 и чл.53, ал.1 от ЗДвП. Неспазването на същите от страна на водача е довело до настъпване на визирания в чл.343, ал.1, б. „в“, вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК общественоопасен резултат – причинена смърт на пътуващата в автомобила С. К.. Оправдаването му за допуснатото нарушение и на чл.6,

т.1 от ЗДВП, касаещо неспазването на пътните знаци, забраняващи движението по пътния участък, не е предмет на въззивната проверка, но следва да се посочи, че обосновано първоинстанционният съд е счел същото за налично, макар и нестоящо в причинна връзка със съставомерния резултат, като е отчел същото при индивидуализиране на отговорността.

От субективна страна деянието е прието да е извършено при форма на вината непредпазливост, тъй като подсъдимият не е предвиждал настъпването на обществено опасните последици, но е могъл и е бил длъжен да стори това. Небрежността като форма на непредпазливото деяние е посочена и от прокурора в обвинителния акт, като съдът я е възприел наред с признатите от подсъдимия факти от обстоятелствената му част. Въззивният съд, обаче счел, че следва да коригира така направения извод, като прие, че престъплението е реализирано при другата форма на непредпазливата вина, а именно самонадеяност. Това е така, тъй като приетите за установени факти по делото сочат, че, като не е осигурил предимството на приближаващото релсово превозно средство на конкретния сигнализиран пътен участък, подсъдимият съзнателно е нарушил посочените правила за преминаване през железопътен прелез, предвиждал е и настъпването на пътно транспортното произшествие, при което да причини съставомерните вредни последици, но е бил уверен, че ще ги предотврати с оглед собствените си умения и опит. Внасянето на посочената промяна в изводите на съда не влиза в противоречие с направеното признание на фактите по обвинението, доколкото касае тяхната правна оценка и няма пречка тя да се разграничава от тази на обвинението, а от друга страна произтича и от необходимостта да се даде прецизна оценка на субективната страна на деянието и да се прецени правилно тежестта на извършеното от подсъдимия, без в крайна сметка това да води до утежняване на положението му.

При индивидуализиране наказанието на подсъдимия К. за извършеното престъпление правилно съдът е отчел наличните смекчаващи отговорността обстоятелства, каквото са чистото съдебно минало, признанието на вината и добрите характеристични данни. Оказаното съдействие за провеждането на съдебно следствие по съкратен ред е отчетено единствено с редуциране на отмереното наказание по реда на чл.58а НК, но според въззивния съд направеното пълно признание на фактите в обвинителния акт /особено в частта, касаеща фактологията относно причините за навлизането в забранения пътен участък/ в процесния случай не само съществено допринася за изясняване на обективната истина, но е и израз на искрено изразеното разкаяние и съжаление за случилото се, от което подсъдимият е загубил съпругата си. Поради това същото следва да се отбележи в посока смекчаване на отговорността.

Относно отегчаващите отговорността обстоятелства първоинстанционният съд също вярно е отчел по-рано допуснатите нарушения на правилата за движение по

пътищата, както и броя на извършените такива при процесното произшествие и нарушението по чл.6, т.1 ЗДвП, което установява несъобразяване на водача с правилата за временна организация на движението. Обективността изисква да се отбележи, че давността на по-рано извършените административни нарушения и тяхното естество не са с относително голяма тежест и значение, тъй като касаят периода 2007 – 2011 г. и очевидно и съдът е счел, че не представляват пречка за отложено изпълнение на наказанието. Действително подсъдимият е бил санкциониран по административен ред, но в период, значително предхождащ настоящото деяние /2007 – 2011/, а освен това същите не са аналогични на процесното /касят изправността на МПС, превишена скорост и използване на светлини за движение през деня/, като няма нарушения, довели до причиняване на произшествия, поради което може да се приеме, че настоящото такова се явява изолирана проява. Единственото сравнително актуално към процесния инцидент нарушение от 15.10.2017 г. по чл.70, ал.3 от ЗДвП е свързано с движение с включени светлини през деня и е санкционирано с фиш. Поради това с основание в жалбата се сочи, че при 21-годишния стаж на подсъдимия тези нарушения не са с приоритетно значение при индивидуализиране на отговорността. Същите, обаче не са били и надценени при преценката на съда относно обществената опасност на К. като водач на МПС.

В по-голяма степен според въззивния съд укоримостта на извършеното се открива в тежестта на настоящите допуснати тежки нарушения на правилата за движение и това по чл.6, ал.1 ЗДвП, свързано с несъобразяването на поведението му като участник в движението с установената временна забрана за използване на процесния пътен участък. Следва да се отбележи и това, че процесните нарушения касаят не просто вниманието и акуратността при управление на превозното средство, а са проява на самонадеяно и рисково управление от страна на водача, разполагащ със съответния професионален опит да не подценява важни за безопасността фактори от конкретната пътна ситуация. Поради това без да се поставя под съмнение значимостта на всички положителни данни за личността му, както и собствените му претърпени страдания от загубата на близък, следва да се приеме, че деянието му разкрива в по-голяма степен от обичайното за този вид престъпления обществена опасност.

При така направената преценка на значимите за отговорността обстоятелства, макар смекчаващите да са с очевиден превес и не малко на брой, и според настоящия съдебен състав те не обуславят прекомерност на предвиденото най-леко наказание в чл.343, ал.1, б. „в“, вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК, предвиждащ лишаване от свобода от две до шест години, поради което не са налице предпоставките за приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК при отмерване на наложеното наказание лишаване от свобода, както правилно е счел окръжният съд. Поради това и с оглед изразеното от К. разкаяние и останалите посочени изцяло положителни характеристики за личността

му, но при наличните отегчаващи обстоятелства въззивният съдебен състав също счита, че целите на наказанието в най-пълна степен биха били изпълнени с близкото до минималното наказание от три години, чието намаляване с една трета на основание чл.58а, ал.1 НК обосновава налагането на две години лишаване от свобода, както е прието и с атакуваната присъда. Така индивидуализирано наказанието е справедливо, в достатъчна степен отчита направеното самопризнание и съответства на степента на обществена опасност на деянието и дееца, без да се игнорира и констатираното по-горе отегчаващо отговорността обстоятелство. Намаляването му съобразно искането във въззивната жалба е лишено от основание и не би държало сметка за възможността да се постигне и цялната генералната превенция.

Налице са предпоставките изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода да се отложи на основание чл.66, ал.1 НК, както е приел и първият съд. Данните за личността на подсъдимия не дават основание да се счита, че за постигането на поправителен ефект е наложително изолирането му от обществото, като вече обсъдените предходни нарушения също не са от решаващо значение за този извод. Адекватното негово отношение към стореното, както и оказаното съдействие за разкриване на обективната истина по-скоро следва да се оценят като израз на преосмисляне на деянието и гарантират реализирането на индивидуалната превенция на наказанието. Предвид тези съображения въззивният съд също счита, че в процесния случай правилно и обосновано с атакуваната присъда е приложена разпоредбата на чл.66 НК, а минималният изпитателен срок от три години е съответен на вече обсъдените данни за личността на подсъдимия.

Кумулативното наказание по чл.343г, вр. чл.343 НК „лишаване от право на управление на МПС”, отмерено за срок от две години се явява съобразено със сметения за справедлив размер на наказанието лишаване от свобода, поради което присъдата не следва да се изменя и в тази ѝ част. При съобразяване тежестта на настъпилия противоправен резултат и на допуснатите нарушения на правилата за движение по пътищата, според съда най-ефективно въздействие върху поведението на подсъдимия за мотивирането му занапред към правомерно поведение като водач на МПС би се постигнало именно с налагането и на това наказание с определения срок от две години, както е постановено с присъдата. Несъмнено при загубата на съпругата му осигуряването издръжката на двете му деца единствено от него е затруднително, като налага упражняването на активна трудова дейност, но същата няма данни да е обусловена от управлението на МПС, поради което само на това основание не се налага редуциране размера и на това наказание.

По изложените съображения за неоснователност на депозираната от подсъдимия К. и като служебно съобрази липсата на процесуални нарушения, които да водят до отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав

на съда, въззивният съдебен състав, счете, че постановената присъда следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран и на основание чл.338, вр. чл.334, т.6 НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 29.06.2021 г. по нохд № 94/21 г. на Окръжен съд - Монтана.

Решението подлежи на обжалване или протестиране пред ВКС в 15-дневен срок от съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____